

יבוא, יצוא ומה שביניהם סקירות וחידושים בענייני חוק ומשפט

עו"ד גיל נדל, ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים

בית משפט השלום בראשון לציון: משלח אינו נדרש לבחון את התאמת תוכן המשלוח למוצהר על-ידי היבואן עו"ד גיל נדל, אוהד קריאף

רקע:

פעמים רבות, מגיעה לבית המשפט מחלוקת בין לקוח (יבואן או יצואן) לבין גורם בשרשרת הלוגיסטית של הובלת טובין לישראל (משלח, סוכן מכס), בקשר להתחשבות הכספית הנוגעת להובלה.

טענה רווחת בתביעות מסוג זה הינה כי הצדדים סיכמו על מחיר מסוים עבור השירות, אך בפועל, חויב הלקוח בעלות נוספת מעבר למחיר שסוכם.

במצב כזה, נדרש בית המשפט לבחון מה סוכם בין הצדדים, ומהי הסיבה לחיוב הנוסף, והאם ניתן להטיל את החיוב הנוסף על הלקוח, גם אם לא סוכם מראש.

בסקירה זו נתאר תביעתו של יבואן נגד חברת שילוח אשר חיובה אותו בסכום נוסף שלא סוכם מבעוד מועד, עבור הובלה מסין לישראל.

לטענת חברת השילוח החיוב ביתר נבע מכך שבמשלוח התגלו טובין שלא הוצהר עליהם מראש. בית המשפט קיבל את טענות חברת השילוח כי מדובר בחיוב כדין, ודחה את התביעה.

עובדות המקרה וטענות הצדדים:

יבואן הזמין הובלה של טובין מסין לישראל וסיכם על מחיר ההובלה מראש עם חברת השילוח. הלקוח חוייב בסכום יתר של \$250, שלטענת חברת השילוח גבה המכס הסיני בשל העובדה שבתוך המכולה הוברחו חפצים שלא הוצהר עליהם (בגדים משומשים). היבואן טען עוד כי חויב בשער המרה גבוה. בשל כך, הוגשה תביעה קטנה על סך של 2,000 ש"ח נגד חברת השילוח.

חברת השילוח ביקשה לדחות את התביעה בטענה כי היבואן העלים ממנה את העובדה שבמכולה מצויים בגדי משומשים מעבר לטובין עליהם הוא עצמו הצהיר. לטענת חברת השילוח, היבואן רכש את הסחורה בסין, בדק אותה וידע היטב מהי תכולתה, ולאחר מכן מסר אותה אליה לביצוע המשלוח כשהצהיר בפניה וכלפי הרשויות בסין ורשויות המכס בארץ על תכולתה. חברת השילוח טענה שאינה יכולה לפתוח דברי משלוח אלא שסמכות זו נתונה לרשויות המכס בסין ובישראל בלבד וזאת בהתאם לחוקים המקומיים. נטען עוד כי אין זה מחובתה או מסמכותה של חברת השילוח לבדוק את תכולת המכולה ולפקפק בנכונות הצהרת הלקוח.

חברת השילוח הודתה שגבתה סכום בשער חליפין גבוה שאינו השער היציג, אלא לפי שער החליפין בו מחייבת אותה חברת הספנות, נקרא "שער הספנות" ואשר מקובל בעולם אצל חברות הספנות.

פסק-הדין:

בית המשפט דחה את טענת היבואן שחברת השילוח פתחה את המשלוח ולא אגף המכס הסיני, שכן הדבר לא הוכח, ואף צורף מסמך אישור המכס הסיני לרבות עלות המס בגין אי ההתאמה לתכולה שדווחה.

בית המשפט התרשם כי היבואן לא ידע להסביר מדוע מלכתחילה לא טרח להצהיר על הטובין הנוספים שנמצאו במשלוח וממילא לדווח עליהן לחברת השילוח. בית המשפט דחה את הטענה שהיבואן לא ידע מה טיב המשלוח אותו הזמין מסין וכי המדובר ב"סטוק" המכיל כל מיני מוצרי פלסטיק מבלי שהוא ידע אילו מוצרים ספציפית יגיעו לישראל. בית המשפט פסק שחזקה על היבואן כי שעה שהזמין משלוח לארץ ידע מה מכיל המשלוח ובוודאי שעה שלמשלוח זה נוספו, גם לשיטתו, בגדיו המשומשים.

בית המשפט קיבל את גרסת חברת השילוח כי המכס בסין גבה ממנה את סכום נוסף של \$250, ודחה את טענת היבואן כי על חברת השילוח מוטלת חובה לפתוח כל מכולה ומכולה שהיא מובילה בכדי לגלות באם בעל מכולה הכניס לתוכה את הטובין שעליהם הצהיר במסמכים.

בית המשפט קיבל את אופן החיוב בשער הספנות וקבע כי היבואן יכול היה למנוע הפרשי שער אלה, אילו היה רוכש בעצמו מט"ח בבנק ומעביר מט"ח זה כתשלום לחברת השילוח.

לאור האמור, בית המשפט דחה את התביעה וחייב את היבואן לשלם לחברת השילוח הוצאות משפט בסך 700 ש"ח.

[ת"ק (ראשלי"צ) 24992-01-15 **פלצ'י נ' פלטינוס קרגו (אליעזר כהן) בע"מ**, הרשמת הבכירה דליה אסטרייכר, פסק-דין מיום 6.1.16].

* * *

הסקירה לעיל הינה בבחינת תמצית. המידע הכלול בה נמסר למטרות אינפורמטיביות בלבד ואין במידע כדי להוות ייעוץ משפטי. לקבלת פרטים נוספים, אנא פנו לעו"ד גיל נדל - ראש תחום יבוא, יצוא וסחר בינלאומי במחלקת מיסים ותגמול בכירים. בדוא"ל Gill.Nadel@goldfarb.com /או בטלפון 03-6089979.